

omkring, forøges sandelig ogsaa Omegnens Udgifter paa forskellige Konti. Hele Nordsjælland bebygges for ikke at tale om Københavns Amtsraadsreds. Hvad har man ikke der faaet for forøgede Udgifter i Anledning af Københavns Vækst! Det forekommer mig, at samtidig med dette Spørgsmaal om forøget Tilskud til Københavns Politi maa Spørgsmaalet optages i sin hele Udstrækning, og saa maa der gives Tilskud til alle de Kommuner i Nærheden af København, som ere blevne bebyrdede i mange Retninger ogsaa med Politiudgifter. Jeg kan henvise til Frederiksborg Amt. Der strømmer en stor Mængde Mennesker derud, Forbindelsen mellem København og Helsingør er jo bleven en Slags Gade, og det gaar ud over Beboerne i Kredsen, hvor der ikke er Raad til at holde Politi. Der er intet Politi langs Kysten med Undtagelse af en Smule Distriktspoliti, men det har ikke med Politiopgaver at gøre, det skal kun passe paa Kadrejere, føre Nummere paa Baadene og paase den Slags Ting. Man tror maaske, at Kysten faar Tilskud af Staten til sit Politi, men det faar den paa ingen Maade. Det er disse Betragtninger, der danne mit egentlige Motiv til ikke at stemme for Forslaget. Den ærede Minister mente, at hvis Staten skulde komme til at overtage alle Politi- og Delinkventudgifter, vilde den komme til at overtage alle de forøgede Udgifter i den Retning, som København har faaet. Ja, dertil vilde der ikke være noget at sige. Skulde vi komme ind paa den Vej, maatte Staten ogsaa finde sig i de større Udgifter, som Amtsraadene have paataget sig i Aarens Løb. Befolkningen vilde saa blive lige stillet. Her er det kun til Københavns Kommune, der forlanges Tilskud paa Grund af Institutioner, som den i høj Grad sætter Pris paa, og som de andre Kommuner med Kyshaand vilde tage i deres Midte uden i den Anledning at forlange Tilskud til deres Politiudgifter. Jeg kan som sagt ikke se rettere, end at Spørgsmaalet maa optages i sin hele Almindelighed.

Hvad Færøerne angaar, skal jeg endnu bemærke, at det er ingen Umenneskelighed fra min Side, at jeg ikke vil være med til Ansættelse af to Læger, baade en Fysikus og en Distriktslæge i den lille By Torshavn, men jeg mener, at det gaar ikke an at stille en færøisk By paa samme Fod som tæt befolkede Egne i Kongeriget. Det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) gjorde gældende, at man er temmelig misfornøjet paa disse Øer, ja, det siger

man ogsaa, man er paa Island og i Vestindien. Dertil er kun at svare, at naar de ere misfornøjede, skønt de bestandig faa større Tilskud, saa kunde man forsøge, om de vilde blive tilfredse, naar de fik mindre Tilskud (Afbrydelse af *T. Thomsen*) . . . i alt Fald faa de baade paa Færøerne og Island betydelige Beløb og bestandig voksende Beløb. De behandles, forekommer det mig, som Børn, for hvilke Moderen har en vis Forkærlighed. Der forlanges ingen Byrder af dem, ingen Militærtjeneste, hverken til Lands eller til Vands, og det er betydelige Beløb, der sendes op til Færøerne, 37,000 Kr., men hver Gang de synes, at de mangle noget, som vi have i Kongeriget, tro de at have Krav derpaa. Paa en lille Øgruppe af den Beskaffenhed, som den ærede Minister har fremstillet det, er der stor Vanskelighed ved at komme fra den ene Plads til den anden. Deraf følger ganske simpelt, at man ikke kan have en Læge ved hver Dør. Selv om der kommer to Læger i Torshavn, hvad skulle saa de andre Øer sige, naar deres Læge bliver kaldt bort, og det varer Dage, inden han kommer tilbage? Skulle vi have en Læge paa hver Ø, bliver det en overordentlig kostbar Historie. Naturligvis skal jeg indrømme, at Torshavn er det Sted, som først og fremmest maatte have to Læger, men det forekommer mig, at hvor fattige Færøerne end ere, maa de netop ved den Slags Op-gaver, hvor Staten er traadt meget rundelig til, naar de ville ud over et vist Lavmaal, kan jeg gerne sige, og ville opnaa de samme Behageligheder som mere tæt befolkede og mere begunstigede Egne, vise i Gerningen, at de ville ofre noget, selv om det er aldrig saa lidt. Blot at skrive en Regning til Staten og true med Misfornøjelse tror jeg ikke er heldigt. I alt Fald tror jeg, at Danmark i alle Maader har opfyldt sine Forpligtelser mod Færøerne, og selv om de ikke fik denne Læge nu — for de faa ham vel nok ved en eller anden Lejlighed — vilde jeg bede dem erindre, at de i Virkeligheden faa deres Ønsker opfyldte hurtigere end de fleste andre danske Provinser.

Justitsministeren (*Rump*): Jeg skal ikke komme vidtløftig ind paa den sidste ærede Talers Udtalelser. Hvad angaar Spørgsmaalet om Ansættelsen af 2 Embedslæger i Torshavn, har jeg ikke truet med nogen Misfornøjelse mellem Færingerne. Jeg hørte vel et æret Medlem gøre det, men fandt det overflødigt at bemærke no-